

SOMMAR HALLAND

Gratis bilaga från Hallandsposten # 1. 2009

Laturfest till häst

la vägar bär till Halland   Guide till nakenbaden   Hur blir sommarvädr

Grillkåtan ger en chans till välbehövlig rast efter en timme på hästryggen. Då har gruppen hunnit rida en vända inne i Småland –och de får höra den första gökens glada läte.

Någonstans mellan Kinnared och Fegen, på en plats mer känd som "mitt ute i ingenstans", ligger Skogsgårde. Där bor Ulrica Sporr-säter tillsammans med en man, två barn och 19 islandshästar. Sedan 1998 tar hon året runt emot såväl ridvana som nybörjare som får rida ut på tur i de omkringliggande skogarna.

När vi hälsar på gör en grupp på sju personer sig

redo för några timmar på hästryggen.

– Det känns som att köra lådbil, skämtar killarna och drar lite i tyglarna.

Instruktören Josefine Nordell ställer upp hästarna på led och så bär det av. Trots att flera i gruppen är ovana ryttare krävs det inga omfattande instruktioner.

– Vi brukar rida iväg nästan direkt, hästarna är ju så vana vid att gå på led så om man är osäker kan man "åka med" i början innan man hittar sin balans och kan börja styra lite mer själv, berättar Ulrica Sporr-säter.

Islandshästar är utpräglade flockdjur och går ofta på led även i det vilda. Det gör dem betydligt mer lätttridna än andra hästar. Det som kan vara lurigt är deras speciella gångarter, tölt och passgång.

– Men vi brukar alltid låta grupperna tölta och de flesta klarar av det, säger Ulrica.

Hon började rida som sexåring, men intresset dalade och hon hade nästan slutat rida när hon för 15 år

sedan var med på en tredagarsritt i Årefjällen.

– Det var första gången jag red islandshäst, och jag blev frälst direkt. De är mycket härligare än vanliga hästar!

Efter en timmes ritt ankommer vår sju-man-nagrupp till grillkåtan som hör till Sporr-säters ägor. Det är dags för matpaus och en chans för hästarna att få lite vila. Och för en ovan ryttare kan det vara ganska skönt att få sträcka på benen efter en timme i sadeln.

– Det var trevligt det här! Speciellt tölten, det var nästan som att flyta fram, säger Tomas Gustavsson.

Han är här tillsammans med familjen, men till skillnad från frun och dottern så var det ett tag sedan han satt på en hästrygg.

– Ja då var man väl 15 år eller så, men då red jag en del. Så det lär ju kännas i kroppen imorgon.

Trots en del klagomål runt

bordet om att träningsvärken redan börjar komma krypande är det ett glatt gäng som ger sig iväg igen efter en timme, stärkta av kotletter och potatissallad. Jomi, Thokkadis, Åst och de andra faller vant in i ledet och gör sitt bästa för att visa besökarna hur skönt livet kan vara.

Det enda som **bryter tystnaden** är det taktfasta ljudet från **islandshästarnas kvicka hovar**. Omgiven av grönska töltar den lilla gruppen sig fram i Hylteskogarna och kan **lämna den verkliga världen** bakom sig för några timmar

text: SOFIA ANDERSSON foto: PETER KORPI

